

tankar um lívið

Njóting ella skylda?

Kim Simonsen skrivar:

Er eydnan tvinnað saman við njóting, huga og gleði? Ella skal eitt væleydnað liv skiljast út frá hugtøkunum um, hvat er rætt, gott og um lívið verður livað í tráð við góðar menniskjaligar dygdir? Hvat eydnan er varð dugliga kjakast um í grikskari heimspeki.

Tá vit hoyra orðið hedonisma, hugsa vit mangan um eina lívsnjó-t-andi hugsan, men hetta hugtak varð upprunaliga ikki knýtt at nakrari ómor-alskari ovurnjótan. Hvørki kristindómurin og róm-verska mentanin skiltu grikskar tankar til fulnar, og bæði mentanarøki av-skeplaðu tí mangan ta til-vitan vit í dag hava um grikska hugsan, ið enn fjalir seg í kristindóminum. Kristin hugsan hevði at lívsnjótandai hugsanini hjá hedonistunum, men í Nýggja Testamenti møta vit mangan eini hóvsamari lívsgleði, har t.d. vín, mat-ur, sangur og dansur vóru sjálvsagdir lutir í lívinum. Meiri er tað eftirtíðin, ið hevur knúskað menniskjað við boð um at njóta er synd. Hjá hedonistinum Epikur (341-270 f.Kr)

møta vit ikki ómettulgari njóting, men tankanum um javnvág og alt við máta, sum ein veg til eydnu her á jørð. Hjá honum og øðrum hedonistum er tankin hann, at øll tráa vit eftir tí ið gleðir okkum, tað ið vekir hug okkara og lystir. Somuleiðis royna vit at sleppa undan pínu og tað okkum ikki dámar. Moral-urin aftan fyri hetta er individualistiskur, soleiðis at tað, ið gleðir ein er endamálið at tráa eftir í sjálvum sær fyri okkum. Hetta er ikki um at skapa so stóra eydnu fyri so mong sum gjørligt, men um at fáa frið til t.d. at finna fram til egnar tørvir, burtur frá heimsins larmi og stríði, og tá hetta er tað einasta lívið vit hava, er umráðandi at njóta løtur-nar. Gjördu vit øll tað, so vóru vit øll eydnurikari.

Hin kendi sofistiski skúlin av heimspekingum fór longur enn hedonistar-nir. Hjá teimum kundu mannadygdir, eydnan og allir tankar um tað góða lívið bert avgerast av kenslunum hjá tí einstaka. Tað góða er soleiðis í stød-ugari broyting í tráð við, at samfelagið broytist. Henda moralska skeptisisma og relativisma er ein vantandi trúgv uppá, at tað góða kann finnast, og at alt vit kunnu finna bert er skapt

og tí eisini vil broytast.

Mótstøðumenninir til hetta sjónarmið vóru m.a. So-krates, Platon og Aristote-les, ið ikki bert vildu tosa um njóting hins einstaka, men um tað, ið er rætt, gott og í tráð við almennar dygdir. Bæði Sokrates og Platon meintu, at tað góða og tað rætta var nakað absolutt, ið menniskja kann fáa innlit í við at brúka sín fornuft. Bert tey menniskju, ið vilja nýta sín fornuft í samsvari við tør góðu dygdirnar, kunnu verða eydnurík. Millum hedonistarnar, sofistarnar vóru stoikarnir, ið royndu at samantvinna kenslurnar hjá tí einstaka av eydnu, við tað at vera í samljóði við fornuftina og náttúru-na. Hin vísi hevur tamar-hald á sjálvum sær og tí er vísdómurin fyri stoikarin tann dygd, ið saman við dirvi, rættvísi og hóvsemi, tað ið ger av um ein fær frið í sinni og um lívið fer at eydnast. Tørvir, órógv og vantandi samljóð eru størstu vandarnir fyri ein stoikara. Lætt er tó at finn-ast at hesum, at henda rói kann enda sum rein apati, ella frælsi frá øllum kensl-um og tað er ikki tað vit moderna fólk halda vera tað rætta.

Soleiðis byrjaðu moder-naðu tankarnir um tað góða lívið innan grikska

hugsan, har ikki varð skilt ímillum tankar um eydnu og tað moralskt-etiskt rætta og góða. Seinni gjørdist teir etisku tankar-nir tejr, ið meiri áhugi var fyri. Í nýggjari heimspeki, tvs. aftaná miðaldar kristna heimspeki, hevur spurn-ingurin um góða lívið verið hildin at vera púra subjektivur. Innan eina týðandi grein av etiskari heimspeki: utilitarismu gjørdust tankar um tað góða lívið bert ein spurningur um lyst og subjektiva hug hins ein-staka. Hjá Kant og í kanti-ansku etisku traditióinini er tað fremsta hin praktiski fornufturin, tað ið skal ger-ast, ið bert er galdandi fyri tað moralskt-etiska. Tað er tí ikki meiri enn 150 ár síðani, at modernaðir heimspekingar komu fram við tí vit í dag rópa lívs-heimspeki, ið m.a. inni-heldur eksistensheimspeki.

Innan modernaða heim-speki vekja hesir tankar enn heldur lítlan ans, men hetta er tó hin fólkakærasti parturin av heimspekini. Tað er hesin avleggjarin av heimspekini, ið m.a. hevur lagt lunnar undir nýggju visindina, sálarfrøðina.

Málbitin

»Bókin (el. plátan) selur væl« er ikki føroyskt, men ensk-danskt í føroyskum hami, tí sagnorðið selja er ikki óávirkandi í føroyskum. Eigur heldur at vera »bókin selst (ella eisini selist) væl«.

»Tey vóru tvungin at gera tað« er heldur ikki fær-oyskt mál. Sagnorðið tvinga hevur aldri verið sterkt bent í føroyskum ella norrønum - hvør kundi sagt »hann tvang hana at gera tað«? Tað eitur tvingar í 3. pers. nútíð, tvingaði í tátíð og tvingað í 2. lýsingar-hátti.»Tvungin« sum lýsingarorð er heldur ikki vert at lívga. Har kundu vit í staðin sagt kravdur ella skyldu-, t.d. skyldusparing, kravdar lærugreinir.

Føroyar. Navnið á landi okkara er í fleirtali, og tí skulu øll lýsingarorð, ið standa at hesum navni, og øll sagnorð, sum hava tað sum grundlið, vera í fleirtali. Tí átti ongum at komið av munni ella úr penni tilíkt sum »alt Føroyar« og »Føroyar vann« - eigur eyðvit-að at vera allar Føroyar og Føroyar vunnu - ikki »Føroyar er vakurt!« men Føroyar eru vakrar!

Úr Orðafari nr. 1. 1986

Eli í Snarskivuni

Hósdagin 15. november lat upp nýggj framsýning á torginum, har Snarskivan hjá Tórshavnar Býráð heldur til. Hesa ferð er tað Eli Smith, listamaður, sum sýnir fram. Á framsýningini eru 20 oljumálningar, ið eru til sølu. Framsýningin verður hangandi uppi til fyrst í komandi ári. Høvi er at síggja framsýningina, tá opið er í Snarskivuni, mánadag – friggjadag kl. 9-16, tó hósdag kl. 9-18.

Óheft rødd á Fólkatingi

Javnaðarflokkurin vil við síni umboð-an framhaldandi vera føroyska rødd-in á Fólkatingi, sum stendur óheft av donskum partapolitikki og donskum innanríkispolitikki

Javnaðarflokkurin hevur hetta sein-asta valskeiðið til fulnar hildið val-lyftið um at vera óheftur av donskum partapolitikki og donskum innan-ríkispolitikki.

Í 1998 tryggjaði danska stjórnin sær valdið við 89 fólkatingsumboðum.

Vel samstarv og loysnir sam-an við Javnaðarflokkinum

Við samstarvi, heldur enn klandri, ber til at finna eina loysn fyri broyt-ingum í ríkisrættarligu viðurskiftum Føroya

Tað er eingin ivi um, at fólkatings-umboðið hjá Javnaðarflokkinum fer at arbeiða fyri, at vit koma burtur úr naggatódnini og konfrontatiónunum millum føroyskar og danskar mynd-ugleikar. Í staðin fyri áhaldandi ósemjurnar, vilja vit hava eina semju um eina loysn á ríkisrættarligu viðurskiftunum.

Okkara uppskot til eina loysn er framvegis Sjálvstýrislógin, sum greitt ásetir, at Føroya Løgting hevur

88 vóru úr Danmark og eitt úr Grøn-landi. Javnaðarflokkurin atkvøddi ikki og er tí ikki partur av teimum 89 umboðunum, sum eru parlament-ariska grundarlagið undir stjórnini.

Eftir seinasta fólkatingsval var støðan nevniliga tann, at borgarligi vongurin hevði kunnað felt stjórnina hjá Nyrup, um hann fekk 90 fólka-tingslimir at atkvøða ímóti henni. Men borgariligi vongurin fekk bara 89 atkvøður, har ímillum eina frá Óla Breckmann. Og við tað, at føroyska

javnaðarumboðið hevði eina óhefta støðu, varð stjórnin hjá Nyrup ikki feld.

Javnaðarflokkurin leggur seg ikki út í donsk viðurskipti. Men vit vilja virka og røða fyri loysnum, sum eru føroysku tjóðini at gagni. Javnaðar-flokkurin umboðar Føroyar og før-oyska fólkið á Fólkatingi.

um føroyska fólkaynskið um broyt-ingar í viðurskiftunum landanna mill-um.

Javnaðarflokkurin hevur nevniliga ta fatan, at tað er við at upplýsa og við at samstarva, at tað ber til at fáa eina góða avtalu við danir um broytingar í ríkisrættarligu viðurskift-unum. Broytingar, sum staðfesta, at evsta valdið liggur hjá føroyska fólkinum.

